

Ks. dr Jerzy Woźniak CM
(24 X 1949 – 19 VI 2013)

Ksiądz dr Jerzy Woźniak urodził się 24 października 1949 r. w miejscowości Krasne, położonej na terenie diecezji przemyskiej. Po ukończeniu szkoły podstawowej (1956-1963), a następnie średniej (1963-1967) i uzyskaniu matury, w 1967 r. wstąpił do Zgromadzenia Księża Misjonarzy. Odbawszy studia filozoficzno-teologiczne na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie, współpracującym wówczas z Katolickim Uniwersytetem Lubelskim, a także seminaryjną formację duchową, otrzymał 21 czerwca 1975 r. w Krakowie święcenia kapłańskie z rąk bp. Albina Małysiaka. w tym samym roku uzyskał tytuł magistra na podstawie pracy *Przyjaźń między Dawidem a Jonatanem*, napisanej pod kierunkiem ks. prof. Stanisława Grzybka.

Po święceniach kapłańskich pracował przez rok jako katecheta w parafii Odporyszów. w latach 1976-1982 był wikariuszem i katechetą w Żmigrodzie, kontynuując zarazem studia na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie, gdzie w 1981 r. uzyskał stopień doktora na podstawie rozprawy *Znaczenie teologiczne przysięgi haj Jahwe*, której promotorem był ks. prof. Stanisław Grzybek. Obszerne fragmenty pracy magistersko-licencjackiej i rozprawy doktorskiej zostały opublikowane w kwartalniku teologów polskich „Collectanea Theologica” oraz „Ruchu Biblijnym i Liturgicznym”, a także w prestiżowym „Biblische Zeitschrift”.

W latach 1982-1990 ks. dr Jerzy Woźniak był wykładowcą Pisma Świętego w Instytucie Teologicznym Księża Misjonarzy w Krakowie, a także, do 1988 r., w Papieskiej Akademii Teologicznej oraz, do 1989 r., w Wyższym Seminarium

Duchownym Ojców Paulinów. W latach 1996-2003 był zatrudniony w Instytucie Religioznawstwa Uniwersytetu Jagiellońskiego. Pełnił także funkcję kapelana krakowskiego Aresztu Śledczego. w 2003 r. podjął roczną pracę duszpasterską wśród Polonii w Wiedniu, po czym, w 2004 r., został kapelanem w istniejącym od 1876 r. klasztorze Sióstr Miłosierdzia św. Wincentego à Paulo w Bysławku, w gminie Lubiewo, w powiecie tucholskim (województwo kujawsko-pomorskie). w 2004 r. rozpoczął wykłady zlecone na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu – Sekcja w Bydgoszczy.

Obok problematyki biblijnej ks. dr Jerzy Woźniak CM żywo interesował się problematyką orientalistyczną, zwłaszcza z zakresu filologii Kościołów orientalnych, a także judaistyką i semitystką. Na jego dorobek pisarski, co dokumentuje *Bibliografia biblistyki polskiej* opracowana przez P. Ostańskiego, składają się 93 publikacje, wśród nich artykuły naukowe w języku polskim oraz niemieckim i angielskim, a także recenzje i sprawozdania. Przełożył na język polski *Apokalipsę Barucha syryjską*, publikując jej tekst w książce *Apokryfy Starego Testamentu* wydanej w 1999 r. jako 13. tom „Prymasowskiej Serii Biblijnej”, a ponadto etiopski apokryf zatytułowany *Lament Maryi*, zamieszczając jego tekst na łamach półrocznika „Salvatoris Mater” (2004). Jest również autorem artykułów i przyczynków poświęconych różnym aspektom specjalistycznych badań nad językami starożytnego Orientu (m. in. aramejski, etiopski, gruziński, syryjski, ugarycki), opublikowanych w okolicznościowych księgach pamiątkowych, a także na łamach „Bibliche Zeitschrift”, „Collectanea Theologica”, „Ruchu Biblijnego i Liturgicznego”, „Salvatoris Mater” i „Studiów Bydgoskich”. Pod jego redakcją ukazało się w 2010 r., staraniem Wydawnictwa Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, cenne opracowanie opatrzone tytułem *Polska syrologia*. Na szczególne podkreślenie zasługują publikacje wyszczególniające pomoce filologiczne niezbędne w studiach nad językami starożytnego Orientu i jego sąsiedztwa. Śledził zagraniczne osiągnięcia i trendy w badaniach tej rozległej problematyki, co znalazło wyraz w uczestnictwie w kilku międzynarodowych spotkaniach naukowych oraz w rzeczowych recenzjach publikacji obcojęzycznych. Marzeniem ks. dr. J. Woźniaka było zorganizowanie i koordynowanie prestiżowej konferencji naukowej poświęconej stanowi i perspektywom polskich badań z zakresu problematyki orientalistycznej. Podejmował niemałe starania w tym kierunku, ale odzew innych specjalistów nie był zbyt wielki.

Mieszkając od 2004 r. z dala od głównych dróg i szlaków komunikacyjnych, obok pracy dydaktyczno-naukowej oddał się pracy duszpasterskiej. Był kapła-

nem i cenionym lubianym przez miejscową społeczność, wyzwalając w niej nowe inicjatywy, jak np. zbudowanie okazałej Drogi Krzyżowej. w Bysławku, miejscowości położonej nad pięknym jeziorem, chętnie opiekował się wypoczywającymi na wakacjach dziećmi i młodzieżą, szczególnie podczas letnich turnusów w ramach organizowanych tam „Wincentyńskich wakacji z Bogiem”. Do lokalnej legendy przeszła jego troska o bezdomne koty i wrażliwość wobec losu zwierząt.

Ksiądz dr Jerzy Woźniak CM zmarł tragicznie 19 czerwca 2013 r., kąpiąc się w miejscowym jeziorze. Znał je bardzo dobrze, gdyż wielokrotnie zażywał w nim kąpiele, jednak tego dnia wydarzyła się tragedia. Podjęta próba reanimacji nie powiodła się. Jego pogrzeb odbył się 25 czerwca 2013 r. w kościele Zmartwychwstania Pańskiego w Bydgoszczy, po czym ciało Zmarłego zostało złożone w grobowcu Księży Misjonarzy.

Ks. prof. Waldemar Chrostowski, SBP I

Źródła:

1. P. Ostański, *Bibliografia biblistyki polskiej 1945-1999*, t. 1-2, Poznań 2002; tenże, *Bibliografia biblistyki polskiej 2000-2009*, t. 3-4, Poznań 2010; tenże, *Bibliografia biblistyki polskiej za lata 1945-2010/2011* (wersja elektroniczna), Poznań-Robakowo 2011.

2. *Woźniak Jerzy CM ks. dr*, *Zeszyty Naukowe Stowarzyszenia Biblistów Polskich* 9/2012, s. 252.

3. www.misjonarze.pl (dostęp 20 VI 2013).